

Natuurlijk komen op dat grondvoer de musschen ook af. Sommige menschen kunnen dat niet verdragen en gaan er zelfs moorddadig tegen te keer. Voorloopig kunt ge u tevreden stellen met wat zwart garen over de voerplaats te spannen. Ik doe niets, maar zoo heel veel musschen heb ik hier in Bloemendaal niet, meestal op het voer evenveel musschen als alle andere soorten samen.

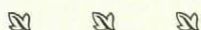
Natuurlijk houden wij in mijn tuin thuis en in Thijssse's hof degelijk rekening met de behoeften van de vogels. De lijsterbessen zijn lang voor den winter al leeg gegeten evenals de wegedoorns. De vuilboomen en duindoorns houden het langer uit, maar het langst de Geldersche rozen, de hulsten, de kardinaalsmutsjes en de eglantiërs, hondsrozen en andere wilde rozen. Daaraan hebben we heel veel. Heel aardig is het dat de kardinaalsmutsjes zoo ongelijk rijpen, daar zit wel een maand verschil in.

Het „onkruid” en de uitgebloeide vaste planten ruimen we nooit op voor Maart. De sijsjes hebben niet alleen veel elzen tot hun beschikking, maar doen zich ook te goed aan de zaden van de Teunisbloemen. De vinkachtige vogels smullen van de vruchten van waterzuring en windende boekweit, wagen zich zelfs aan de zaden van doornappel. De lipbloemen en wel in 't bijzonder de hennepnetels geven voedsel aan de meezen, vooral aan de beide zwartkoppen. Maar even goed stellen ze het allemaal op prijs, dat iederen dag de wintervoervoorraad wordt bijgevuld. Het is goed, om de hoeveelheid voer op den grond zoo af te meten, dat tegen den avond alles op is, want zelfs de verdraagzaamste natuurvriend ziet er geen heil in, om de ratten te voeren.

Natuurlijk zorgen we ook trouw voor drink- en badgelegenheid; hebben daar weinig moeite mee. Alleen bij aanhoudende vorst vernieuwen we eens of tweemaal per dag den voorraad.

Er zijn nog altijd menschen die „princiepelijk” het voeren van de vogels en het scheppen van nestgelegenheid afkeuren. Het is volgens hen „tegen de natuur”. De vogels worden verzwakt, doordat ze ontheven worden van den stalenden strijd om het bestaan. Met zulke redeneeringen van Jan Kalabas willen ze dan de menschen en de kinderen berooven van een groot en weldadig genoeg. Ge moet u daar niet aan storen en altijd een beetje op uw hoede zijn voor de principieelen en de deskundigen. Wel kan het geen kwaad, om er eens op te letten of de menschelijke zorg inderdaad invloed op de vogels heeft. Intusschen is dat beetje zorg nog onbeduidend in vergelijking met wat het heele menschelijke bedrijf uitwerkt. En dat is een heel ander chapiër.

JAC. P. THIJSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Boschplantentoonstelling. Van 27 Januari—10 Februari zal te Amsterdam in de Militie-zaal, Singel 423, een tentoonstelling worden gehouden, waarin een beeld zal worden gegeven van de groote werken, die in voorbereiding en uitvoering zijn, om de hoofdstad te verrijken met een boschpark, ter grootte van ongeveer 900 ha.

In dit boschpark zullen in de toekomst alle groepen van de bevolking gelegenheid tot ontspanning vinden.

O.a. is in dit complex een roeibaan van 2000 meter opgenomen, die — wat aanleg en uitrusting betreft — eenig in Europa moet worden genoemd. Reeds zullen in 1937 o.a. de internationale kampioenschappen op deze baan worden verrooid.

Terreinen, die geheel in hun natuurlijken staat worden gehouden, een beboschte oppervlakte van $\pm$ 500 ha, een arboretum, een siertuin en ongerepte waterpartijen zullen den vrienden van flora en fauna een prachtig studieterrein bieden.

Canovijvers, voetbal-, hockeyterreinen, ruitersporen ter lengte van 13 km, wielersporen tot een totalen omvang van 72 km, een openluchttheater, een kampeer- en zonneweide, een hertenkamp, ziedaar een greep uit den „inventaris” van het boschpark-in-aanleg.

Wordt dit geheel uitgevoerd, zooals het plan aangeeft, dan zal het object aan 1000 arbeiders gedurende vijf jaren werk bieden.

Op de tentoonstelling, die vele illustratieve teekeningen, foto's en bijzondere maquettes

omvat, zal voortdurend deskundige voorlichting worden verstrekt, terwijl geregeld rondleidingen zullen plaats vinden.

Reeds nu blijkt in kringen van den meest verschillenden aard groote belangstelling te bestaan. Vooral natuur-, sport- en jeugdorganisaties geven reeds het voornemen te kennen speciale excursies naar deze tentoonstelling te zullen organiseren.

De toegangsprijs bedraagt 10 cts., in groepsverband 5 cts.

Voor Amsterdamsche scholieren in klasseverband en werkloozen in groepsverband is de toegang gratis.

Aanmelding voor excursies dient te geschieden Raadhuis — Amsterdam, kamer 138, telefoon 43130, toestel 471.

Vogels van Zuidholland. Den 21en Maart j.l. werd door mij een ruigpootbuizerd waargenomen, cirkelend boven de 's-Gravenhaagsche Westduinen (achter de Boschjes van Poot). De donkere vlek op den lichten onderkant der vleugels vormt inderdaad een goed kenmerk.

In den Vogeltuyn in Den Haag (een afgerasterd stukje gemeentegrond in gebruik bij de Alg. Vereniging voor Natuurbescherming voor 's-Gravenhage en omstreken) had in de maand Mei van dit jaar een pimpelmees in een nestkastje een legsel van veertien eieren. Is dit niet een record? Acht eieren zijn ervan uitgekomen.

Den 21en Juni van het vorige jaar werd onder Moerkapelle a/d Rotte een waterhoen broedend op drie eieren van een waterhoen en vier van een meerkoet aangetroffen. (Zie foto: waterhoen-eieren 2 rechts en 1 voor-aan). Komen zulke gemengde nesten wel voor zonder dat er menschenhanden in het spel zijn geweest? Dezelfde vraag kan ook bij de volgende waarneming gesteld worden.

Den 8en Mei van dit jaar werd in een afgezet gedeelte van de Westduinen onder de gemeente 's-Gravenhage een verlaten nest gevonden, waarin zich vijf eieren van een fazant en elf van een patrijs bevonden.

Den Haag 25 Juni '36.

B. NIEUWENHUIS.

Waterhoen broedt op drie waterhoen eieren (rechts onder) en vier meerkoeteneieren. Moerkapelle a. d. Rotte, Juni 1935.

Het nest zat in een heg op manshoogte, gemakkelijk te controleren met een spiegeltje. Het jonge merelpaar nestelde normaal, 4 eieren werden gelegd en bebroed. Dit broeden duurde echter abnormaal lang. Na 3 weken waren de eieren nog niet uitgekomen, en de 22e of 23e dag waren plotseling alle 4 eieren verdwenen en het nest leeg. Sporen van eenig geweld waren niet te vinden, en de merels gedroegen zich bedaard normaal. Precies den volgenden dag verscheen wederom een eitje, waarna het nest weer voltallig kwam met 4 eieren. Dit legsel kwam na 12 dagen uit.

Is het mogelijk, dat de merels de blijkbaar onbevuchte eieren in den bek hebben genomen en ver weg hebben vernietigd? Tot onze grote spijt heeft niemand van deze opruiming iets gezien.

Eindhoven, 3 Juni '33.

Mevr. BOUMA.

Ja, het is heel goed mogelijk, dat de merels zelf die eieren verwijderd hebben. Dat een merelwifje een dood jong uit het nest wegsjouwde, heb ik zelf gezien.

T.

Op de Veluwe. In het laatst van Maart j.l. kwam een wijfjesooievaar op haar nest „wat meer dan 70 jaar heeft bestaan”, terug, en begon al spoedig het nest in orde te brengen. Aan haar handelwijze bleek, dat zij na verloop van 14 dagen eieren had gelegd, terwijl juist in die dagen een mannetjes ooievaar op 't nest verscheen.

In elk geval is het wijfje hoogstens 3 dagen na de komst van het mannetje beginnen te broeden. Na verloop van 10 à 12 dagen begon het wijfje de eieren uit het nest te werpen, welke onbevucht bleken te zijn.